

Toekomst voor Amerika en 18 juli 2020 - Nummer Zes

De Banier

Jeff Pippenger
2023-09-23

En na drie dagen en een halve voer de Geest des levens uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan; en grote vrees viel op hen die hen aanschouwden. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: Kom hierheen omhoog. En zij stegen op naar de hemel in een wolk; en hun vijanden aanschouwden hen. Openbaring 11:11, 12.

Nadat zij op de straat vertreden zijn, ontvangen Elia en Mozes de Trooster, en daarna gaan zij op hun voeten staan. De beenderen in het dal van Ezechiël horen eerst een geluid en ervaren vervolgens een schudding, maar zij waren nog zonder adem.

Dus profeteerde ik, zoals mij geboden was; en terwijl ik profeteerde, ontstond er een geluid, en zie, een beweging, en de beenderen voegden zich aaneen, elk been tot zijn been. En toen ik zag, zie, pezen en vlees kwamen op hen, en de huid overdekte hen van boven; maar er was geen adem in hen. Ezechiël 37:7, 8.

Wanneer de lichamen zijn hersteld, horen zij de boodschap van de vier winden.

Toen zei Hij tot mij: Profeteer tot de wind, profeteer, mensenkind, en zeg tot de wind: Zo zegt de Heere HEERE: Kom uit de vier winden, o Geest, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden. Toen profeteerde ik zoals Hij mij geboden had, en de Geest kwam in hen, en zij werden levend en gingen op hun voeten staan, een uitermate groot leger. Ezechiël 37:9, 10.

Alle profeten duiden het einde van de wereld aan; daarom doet de passage uit Ezechiël een dilemma ontstaan voor hen die de boodschap van de twee profeten van Openbaring 11 willen ontwijken. Uiteraard is voor hen die deze boodschap willen verwerpen de gemakkelijkste leugen die zij zichzelf kunnen vertellen, dat Openbaring 11 slechts een geschiedenis is die de Franse Revolutie voorstelt, en geen toepassing op het einde van de wereld heeft. Maar als u het uitgangspunt aanvaardt dat ook Openbaring 11 het einde van de wereld aanduidt, dan moet u het feit verzoenen dat het machtige leger aan het einde van de wereld, dat de boodschap van de derde engel met een luide roep verkondigt, wordt aangeduid als gestorven en opgewekt, voorafgaand aan het moment waarop het opstaat als Gods leger.

Toen zei Hij tot mij: Mensenkind, deze beenderen zijn het gehele huis Israëls; zie, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is verloren; wij zijn afgesneden, ieder voor zich. Profeteer daarom en zeg tot hen: Zo zegt de Heere Heere: Zie, o mijn volk, Ik zal uw graven openen en u uit uw graven doen opkomen, en Ik zal u brengen in het land Israël. En gij zult weten dat Ik de Heere ben, wanneer Ik uw graven geopend heb, o mijn volk, en u uit uw graven heb doen opkomen. En Ik zal mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in uw land

plaatsen; dan zult gij weten dat Ik, de Heere, het gesproken en gedaan heb, spreekt de Heere. Ezechiël 37:11–14.

Christus voer ten hemel met een wolk en Hij keert terug met wolken, en de wolken vertegenwoordigen engelen. Mozes en Elia varen ten hemel op in een wolk die de boodschap van de derde engel vertegenwoordigt, die te midden des hemels vliegt ten tijde van de zondagswet in de Verenigde Staten. Mozes en Elia varen ten hemel op ten tijde van de zondagswet in samenhang met een boodschap van de islam.

Jesaja noemt vele van de waarheden die met deze geschiedenis verbonden zijn, en wel in dezelfde passage waarnaar Jezus verwees om Zijn werk te identificeren. Hij gebruikte de profeten Elia en Elisa als voorbeelden van een profetische boodschap die door hun eigen landgenoten niet werd aanvaard, en dit bracht degenen van de gemeente in Nazareth onmiddellijk tot toorn, en zij trachtten Hem te doden.

De Geest van de Heere HEERE is op mij, omdat de HEERE mij gezalft heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen; Hij heeft mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen, en opening der gevangenis voor hen die gebonden zijn; om uit te roepen het welbehagen des HEEREN en de dag der wraak van onze God; om allen die treuren te troosten; om voor hen die treuren in Sion te beschikken dat hun gegeven worde sieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een benauwde geest; opdat zij genoemd worden eiken der gerechtigheid, een planting des HEEREN, opdat Hij verheerlijkt worde. En zij zullen de oude puinhopen herbouwen, de verwoestingen van vroeger doen herrijzen, en de verwoeste steden herstellen, de verwoestingen van vele geslachten. En vreemden zullen gereedstaan en uw kudden weiden, en de zonen van het buitenland zullen uw akkerlieden en uw wijngaardeniers zijn. Maar gij zult genoemd worden: Priesters des HEEREN; men zal u noemen: Dienaren van onze God; gij zult het vermogen der heidenvolken eten, en u beroemen in hun heerlijkheid. In plaats van uw schande zult gij het dubbele ontvangen, en in plaats van smaad zullen zij juichen over hun deel; daarom zullen zij in hun land het dubbele bezitten; eeuwige vreugde zal hun ten deel vallen. Want Ik, de HEERE, heb het recht lief, Ik haat roof bij het brandoffer; en Ik zal hun werk in waarheid leiden, en een eeuwig verbond met hen sluiten. En hun nageslacht zal onder de heidenvolken bekend zijn, en hun nakomelingen onder de volken; allen die hen zien, zullen hen erkennen, dat zij het geslacht zijn dat de HEERE gezegend heeft. Ik verblijd mij zeer in de HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God; want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan, zoals een bruidegom zich met een priesterlijk hoofdsiersel tooit, en zoals een bruid zich met haar sieraden versiert. Want zoals de aarde haar gewas voortbrengt, en zoals een hof doet uitspruiten wat daarin gezaaid is, zo zal de Heere HEERE gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor het oog van alle volken.

Om Sions wil zal Ik niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal Ik niet rusten, totdat haar gerechtigheid voortkomt als glans, en haar heil als een brandende fakkel. En de heidenvolken zullen uw gerechtigheid zien, en alle koningen uw heerlijkheid; en gij zult met een nieuwe naam genoemd worden, die de mond des Heren bepalen zal. Gij zult ook een heerlijke kroon

zijn in de hand des Heren, en een koninklijke tulband in de hand van uw God. Gij zult niet meer Verlaten genoemd worden, en uw land zal niet meer Woestenij genoemd worden; maar gij zult genoemd worden: Mijn lust is in haar, en uw land: Gehuwde; want de Heer heeft een welbehagen in u, en uw land zal ten huwelijk genomen worden. Want zoals een jongeman een maagd huwt, zo zullen uw zonen u huwen; en zoals de bruidegom zich over de bruid verblijdt, zo zal uw God Zich over u verblijden. Op uw muren, o Jeruzalem, heb Ik wachters gesteld, die de ganse dag en de ganse nacht nooit zullen zwijgen. Gij die de Heer indachtig maakt, gunt uzelf geen rust; en laat Hem niet met rust, totdat Hij Jeruzalem bevestigt en totdat Hij het stelt tot een lof op aarde. De Heer heeft gezworen bij Zijn rechterhand en bij Zijn sterke arm: Voorwaar, Ik zal uw koren niet meer geven tot spijs voor uw vijanden, en de zonen van de vreemde zullen uw wijn, waarvoor gij gearbeid hebt, niet drinken; maar zij die het ingezameld hebben, zullen het eten en de Heer prijzen, en zij die hem verzameld hebben, zullen hem drinken in de voorhoven van Mijn heiligdom. Trekt door, trekt door de poorten; bereidt de weg voor het volk; baant, baant de heerweg; ruimt de stenen weg; heft een banier omhoog voor de volken. Zie, de Heer heeft het doen horen tot aan het einde der aarde: zegt tot de dochter van Sion: Zie, uw heil komt; zie, Zijn loon is bij Hem, en Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit. En men zal hen noemen: Het heilige volk, de verlost des Heren; en gij zult genoemd worden: Gezochte, stad die niet verlaten is. Jesaja 61:1–62:12.

De Heer gaat een „eeuwig verbond” aan met de honderd vierenveertigduizend die tevoren „verlaten” waren, maar daarna „een stad” worden die „niet verlaten” is. Zij waren „verwoest” en dood op de straat. Jesaja duidt hen aan als de „priesters des HEEREN”, de „dienaren” des HEEREN, een „heilig volk” en de „wachters” op de muren van Sion.

In tegenstelling tot hen die zich over hun dode lichamen verheugden, verheugt God Zich vervolgens over hen „zoals de bruidegom zich verheugt over de bruid.” De bruid is dan gereedgemaakt. Evenals in de belofte aan Filadelfia geeft de Heere hun een „nieuwe naam”, en Hij duidt hun naam aan als „Hephzibah” en „Beulah”. Hephzibah betekent: mijn welbehagen is in haar, en Beulah betekent: trouwen. De Heere huwt hen die door Elia en Mozes worden voorgesteld.

Het werk dat hun is opgedragen, is de weg te bereiden voor Christus’ tweede komst door de “blijde boodschap” van Christus en Zijn gerechtigheid te prediken “tot aan het einde der wereld”. Zij zijn door de Trooster gezalfd in de uitstorting van de Geest en zullen dan “omhooggeheven worden als een banier”, wanneer “een grote stem uit de hemel” “tot hen” zegt: “Kom hier omhoog.” Dan zullen zij zijn als “een kroon der heerlijkheid” en “een koninklijke tulband” in de hand des Heeren. Zacharia duidt diezelfde kroon aan als een banier, terwijl hij de gebeurtenis tevens plaatst in de tijd van de late regen.

En de HEERE, hun God, zal hen te dien dage verlossen als de kudde van Zijn volk; want zij zullen zijn als de stenen van een kroon, opgericht als een banier over Zijn land. Want hoe groot is Zijn goedheid, en hoe groot is Zijn schoonheid! Het koren zal de jongelingen vrolijk maken, en de nieuwe wijn de jonge vrouwen. Begeert van de HEERE regen ten tijde van de late regen; zo zal de HEERE blinkende wolken maken, en hun regenbuien geven, aan een iegelijk kruid op het veld. Zacharia 9:16–10:1.

Zij zullen de „kudde van Zijn volk” zijn, maar de Heere heeft een tweede kudde, die dan nog in Babylon is, die Hij eveneens zal roepen. Hun werk zal zijn de „oude” puinhopen en de „verwoestingen” van vele geslachten te herbouwen. Zij zullen degenen zijn die terugkeren en de oude paden, die binnen en buiten het adventisme verworpen en toegedekt zijn, opnieuw herstellen. Zij zullen terugkeren tot de fundamentele waarheden van het millerisme en deze in hun zuiverheid aan het Laodiceïsche adventisme voorhouden; tevens zullen zij een boodschap brengen aan hen buiten het adventisme aangaande de „oude” waarheden die verbonden zijn met Gods wet, in het bijzonder de sabbat. Daarbij zullen zij de geschiedenissen van vele geslachten gebruiken om de nieuwe geschiedenis te illustreren. Hun werk zal plaatsvinden tijdens de late regen, wanneer Gods oordelen in het land zijn. Wanneer de Heere hen met Zijn rechterhand als een banier verheft, zal de gehele wereld, die zich tevoren verblijd had over hun dode lichamen die op de straat lagen, de banier zien en de waarschuwendende bazuin van de wachters horen.

Gij, alle inwoners der wereld en bewoners der aarde, ziet toe, wanneer Hij een banier opheft op de bergen; en wanneer Hij op de bazuin blaast, hoort toe. Jesaja 18:3.

In het elfde hoofdstuk van Openbaring viel, toen zij die zich over hun dode lichamen hadden verheugd hen zagen opstaan, „grote vrees ... op hen die hen aanschouwden.”

Dan zal Assur vallen door het zwaard, niet van een machtige man; en het zwaard, niet van een gering man, zal hem verslinden; maar hij zal voor het zwaard vluchten, en zijn jongelingen zullen verslagen worden. En hij zal uit vrees naar zijn vesting overtrekken, en zijn vorsten zullen beven voor het banierteken, spreekt de HEERE, wiens vuur in Sion is en wiens oven in Jeruzalem. Jesaja 31:8, 9.

Alle getuigenissen van de profeet komen samen in het boek Openbaring. De Assyriër vertegenwoordigt de koning van het noorden in Daniël elf, vers veertig tot vijfenveertig, die aan zijn einde komt zonder dat iemand hem helpt. Wanneer de honderd vierenveertigduizend, die Gods wachters zijn, op de bazuin blazen, zal de gehele wereld het horen en bevreesd zijn. Degenen die door de twee profeten worden voorgesteld, zullen door de Trooster worden “gezalfd” “om blijde boodschap te verkondigen”; dit zijn de “geruchten uit het oosten en uit het noorden” die de koning van het noorden in Daniël hoofdstuk elf, vers vierenveertig, “verontrusten”, en dat markeert het begin van de vervolging tijdens de crisis van de zondagswet. Te dien tijde zullen de heidenen gehoor geven aan de boodschap om uit Babylon uit te gaan en te komen om zich te voegen bij de priesters des HEEREN, die eveneens worden voorgesteld als “een wortel van Isaï”; daarmee wordt de bijbelse methodologie aangeduid die zij zullen gebruiken om de waarschuwingsboodschap tot de heidenen te brengen.

En te dien dage zal er een wortel van Isaï zijn, die zal staan als een banier voor de volken; naar hem zullen de heidenen vragen; en zijn rust zal heerlijk zijn. En het zal geschieden te dien dage, dat de Heere voor de tweede maal Zijn hand zal uitstrekken om het overblijfsel van Zijn volk, dat overgebleven zal zijn, terug te winnen uit Assyrië, en uit Egypte, en uit Pathros, en uit Cus, en uit Elam, en uit Sinear, en uit Hamath, en van de eilanden der zee. En Hij zal een banier oprichten voor de natiën, en de verdrevenen van Israël verzamelen, en de verstrooiden van Juda bijeenbrengen van de vier einden der aarde. Jesaja 11:10–12.

De Heer vergaderde Zijn volk op 11 september 2001 met de boodschap die de aanval van de islam identificeerde als de komst van het derde wee. De Heer vergadert Zijn volk opnieuw, een tweede maal, nadat zij dood op de straat hebben gelegen. Wanneer Hij dat doet, worden degenen die vergaderd zijn aangeduid als „de verdrevenen van Israël”, „de verstrooiden van Juda”. Zij werden op 18 juli 2020 op straat geworpen, maar zij worden een tweede maal vergaderd om het banier te zijn die Gods andere kudde, die nog in Babylon is, vergadert. De vergadering van hen die nog in Babylon zijn, begint bij de zondagswet in de Verenigde Staten, die de tweede van twee stemmen in Openbaring achttien is.

De eerste verzameling vond plaats op 11 september 2001, toen de islam de Verenigde Staten trof. Als het vaandel dat ten tweeden male verzameld moet worden, worden zij voorgesteld als de wortel van Isaï, hetgeen een symbool is dat het werk van Alpha en Omega voorstelt en het einde van een zaak met het begin van een zaak illustreert. De eerste verzameling werd gekenmerkt door een islamitische aanval op de Verenigde Staten en beeldt zodoende een islamitische aanval op de Verenigde Staten uit en identificeert die als de tweede verzameling. Wanneer de wortel van Isaï tot een vaandel voor de heidenen staat, zal zijn „rust” heerlijk zijn, want het vaandel zal hen die nog in Babylon zijn terugleiden naar het oudtestamentische oude pad van de sabbat van de zevende dag, en markeert aldus de oprichting van het vaandel voor de heidenen ten tijde van de crisis van de zondagswet.

De „banier” ondergaat eerst een reinigingsproces dat is geïllustreerd in Maleachi hoofdstuk drie, de twee tempelreinigingen van Christus en natuurlijk de gelijkenis van de tien maagden aan het einde van de Milleritische beweging. Het reinigingsproces aan het begin wordt aan het einde tot op de letter herhaald en wordt door Jesaja voorgesteld in verband met een enkelvoudige tafel die in een boek is opgemerkt. De opstandigheid van het adventisme is de vervalste tafel die in 1863 werd voortgebracht om de twee tafelen die in het boek Habakuk hoofdstuk twee worden vermeld, te verwerpen en te vervangen.

Ga nu, schrijf het voor hun aangezicht op een tafel en teken het op in een boek, opdat het zij voor de toekomstige tijd, voor eeuwig en altoos: Want dit is een wederspanning volk, leugenachtige kinderen, kinderen die de wet des HEEREN niet willen horen; die tot de zieners zeggen: Ziet niet; en tot de profeten: Profeteert ons geen rechte dingen, spreek tot ons gladde dingen, profeteert bedriegerijen; wijkt af van de weg, buigt af van het pad, doet de Heilige Israëls van voor ons ophouden. Daarom, zo zegt de Heilige Israëls: Omdat gij dit woord veracht en vertrouwt op verdrukking en verkeerdheid, en daarop steunt; daarom zal u deze ongerechtigheid zijn als een scheur die gereed is om te vallen, uitbollend in een hoge muur, welks breuk plotseling, in een ogenblik, komt. En Hij zal haar verbreken zoals men een pottenbakkersvat verbreekt, dat in stukken geslagen wordt; Hij zal niet sparen, zodat in het verbreizelen daarvan geen scherf gevonden zal worden om vuur van de haard te nemen of water uit de kuil te scheppen. Want aldus zegt de Heere HEERE, de Heilige Israëls: In terugkeer en rust zult gij behouden worden; in stilheid en vertrouwen zal uw sterkte zijn; maar gij hebt niet gewild. Doch gij hebt gezegd: Neen, want op paarden zullen wij vluchten; daarom zult gij vluchten; en: Op de snellen zullen wij rijden; daarom zullen zij die u vervolgen, snel zijn. Duizend zullen vluchten voor het dreigen van één; voor het dreigen van vijf zult gij

vluchten; totdat gij overgelaten wordt als een banier op de top van een berg en als een veldteken op een heuvel. En daarom zal de HEERE wachten, opdat Hij u genadig zij, en daarom zal Hij Zich verheffen, opdat Hij Zich over u ontferme; want de HEERE is een God des gericht; welgelukzalig zijn allen die Hem verwachten. Want het volk zal in Sion wonen, te Jeruzalem; gij zult geenszins meer wenen; Hij zal u zeer genadig zijn op de stem van uw geroep; zodra Hij het hoort, zal Hij u antwoorden. Jesaja 30:8–19.

In 1863 begon het adventisme met het proces van verwerping van de profetische boodschap van William Miller, zoals weergegeven op de twee heilige tafelen van Habakuk. Jezus illustreert het einde met het begin. In deze passage vertegenwoordigen de opstandelingen aan het begin van het adventisme ook de opstandelingen aan het einde van het adventisme. In beide gevallen vertegenwoordigt de opstand een verwerping van de profetische boodschap en methodologie van elke geschiedenis, wanneer zij tot de „zieners” uitroepen: „Ziet niet”; en tot de profeten: „Profeteert ons geen rechte dingen, spreekt tot ons gladde dingen, profeteert bedriegerijen.”

Zij besluiten eveneens het pad te verlaten wanneer zij uitroepen: “Ga uit de weg, wijkt af van het pad, doet de Heilige Israëls van voor ons ophouden.” Het pad der rechtvaardigen zijn de “oude paden” van Jeremia hoofdstuk zes, verzen zestien en zeventien. De opstandelingen besluiten niet te wandelen in de fundamentele waarheden, noch gehoor te geven aan het geluid van de bazuin die wordt geblazen door de wachters die zijn opgericht, als voorstelling van de Milleritische beweging en de beweging van Future for America.

Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg is, en wandelt daarin; zo zult gij rust vinden voor uw zielen. Maar zij zeiden: Wij zullen daarin niet wandelen. Ook stelde Ik wachters over u aan, zeggende: Luistert naar het geluid van de bazuin. Maar zij zeiden: Wij zullen niet luisteren. Daarom, hoort, gij volken, en weet, o vergadering, wat onder hen is. Hoor, o aarde: zie, Ik zal onheil over dit volk brengen, namelijk de vrucht van hun gedachten, omdat zij naar Mijn woorden niet geluisterd hebben, noch naar Mijn wet, maar die verworpen hebben. Jeremia 6:16–19.

De opstandelingen worden, in hun weigering om op de oude paden te wandelen, ook voorgesteld als verlangend “de Heilige Israëls van voor hun aangezicht te doen ophouden”, en dit stelt de verwerping voor van de boodschap van de Middernachtsroep, die gegrond is op de Alfa en Omega, welke het einde van het adventisme met het begin illustreert.

„Aan het begin van het pad was achter hen een helder licht opgericht, waarvan een engel mij zei dat het de ‘middernachtsroep’ was. Dit licht scheen over het gehele pad en gaf licht voor hun voeten, opdat zij niet zouden struikelen.”

“Indien zij hun ogen gericht hielden op Jezus, die vlak vóór hen was en hen naar de stad leidde, waren zij veilig. Maar spoedig werden sommigen moe en zeiden dat de stad nog zeer ver weg was, en dat zij verwacht hadden er reeds eerder te zijn binnengegaan. Dan bemoedigde Jezus hen door Zijn heerlijke rechterarm op te heffen, en van Zijn arm ging een licht uit dat over de adventschare golfde, en zij riepen: ‘Alleluia!’ Anderen verloochenden roekeloos het licht achter hen en zeiden dat niet God hen zó ver had geleid. Het licht achter hen doofde uit, zodat hun voeten in volkomen duisternis verkeerden, en zij struikelden, verloren het doel en Jezus uit

het oog, en vielen van het pad af naar beneden, in de donkere en goddeloze wereld daaronder.”
Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Het reinigingsproces dat door de Middernachtsroep wordt voorgesteld, brengt twee klassen aanbidders voort, en Jesaja hoofdstuk dertig stelt het gebrek aan olie van de dwaze maagden voor als een onvermogen om water of vuur te verzamelen, die beide symbolen zijn van de Trooster, wanneer Jesaja schrijft: “whose breaking cometh suddenly at an instant. And he shall break it as the breaking of the potters’ vessel that is broken in pieces; he shall not spare: so that there shall not be found in the bursting of it a sherd to take fire from the hearth, or to take water withal out of the pit.” Hun oordeel komt “plotseling, in een ogenblik”, zoals voorgesteld door de roep te middernacht, wanneer zij dan ontdekken dat het te laat is om de olie te verkrijgen. Het vuur en het water in Jesaja’s getuigenis zijn eenvoudigweg een andere voorstelling van de olie in de gelijkenis van de tien maagden. Olie, water en vuur stellen karakter voor; zij stellen de boodschap voor en ook de tegenwoordigheid van de Trooster. Geen van deze symbolen kan worden verkregen wanneer het oordeel van de tien maagden “plotseling, in een ogenblik” komt. Dan is het te laat.

De enige veiligheid ligt in het „terugkeren”, hetgeen de belofte is die aan Jeremia werd gedaan toen hij degenen vertegenwoordigde die teleurgesteld waren bij de eerste teleurstelling. Indien Gods volk tot Hem zou terugkeren, zou Hij tot hen terugkeren; maar de opstandigen weigeren, en het licht dat het pad verlichtte, doofde uit. Het licht aan het begin was de Middernachtsroep, en het pad voorwaarts werd verlicht door Christus’ heerlijke rechterarm, geheel tot in de eeuwigheid. Christus bevond Zich vóór hen op het pad, en het licht achter hen moet hetzelfde licht zijn, want Christus tekent het einde van het pad met het begin van het pad. De Middernachtsroep was en is tegenwoordige waarheid.

„Ik word dikwijls verwezen naar de gelijkenis van de tien maagden, van wie er vijf wijs waren en vijf dwaas. Deze gelijkenis is en zal tot op de letter worden vervuld, want zij heeft een bijzondere toepassing op deze tijd en is, evenals de boodschap van de derde engel, vervuld geworden en zal tot aan het einde der tijden tegenwoordige waarheid blijven.” Review and Herald, 19 augustus 1890.

Het verlangen de Heilige van vóór hen te doen ophouden, is een verwerping niet alleen van Christus, maar van Christus als de Alfa en de Omega. Het is de verwerping van de boodschap van de Middernachtsroep. De boodschap van de Middernachtsroep was in het begin van het adventisme een correctie op de mislukte voorspelling.

De opstandelingen verwierpen de „oude paden” en richtten een vervalste „tafel” op, afgescheiden van de rechtvaardigen zoals voorgesteld in de vervulling van de Middernachtsroep door de Milleritische beweging. Toen vluchtten „duizend” „voor de bedreiging van één”, en de beweging kromp plotseling van vijftigduizend tot vijftig. Zij vluchtten vanwege de „bedreiging” die uitging van de „vijf” wijze maagden, die hun zeiden dat zij geen olie hadden om te delen, en dat zij heen moesten gaan om hun eigen olie te kopen. De scheiding van de dwazen van de wijzen liet de wijze maagden achter „als een baken op de top van een berg, en als een banier op een heuvel.” De opstand van de dwaze maagden op 22 oktober 1844 beeldde de opstand van 1863 uit, want 22 oktober 1844 was het begin van de negentien jaren die het einde van de „zeven tijden” van

Leviticus zesentwintig voorstellen. Over dit onderwerp hebben wij nog meer te zeggen, maar de opstand in 1844 was een type van de opstand van 1863 en markeert het punt waarop de vervalste tafel werd opgericht.

De vrees die door de dwaze maagden wordt ervaren, is de vrees die wordt uitgebeeld wanneer de wijze maagden weer tot leven worden gebracht en op hun voeten gaan staan. Dan is het te laat om terug te keren van de teleurstelling van 18 juli 2020, en het volgende dat plaatsvindt is de hemelvaart omhoog naar de hemel die geschiedt bij de zondagswet. Dan vindt er een grote aardbeving plaats.

En in datzelfde uur geschiedde er een grote aardbeving, en het tiende deel van de stad viel; en in de aardbeving werden zeventuizend mensen gedood; en de overigen werden bevreesd en gaven heerlijkheid aan de God des hemels. Het tweede wee is voorbijgegaan; en zie, het derde wee komt spoedig. Openbaring 11:13, 14.

Openbaring elf laat zien dat tijdens de Franse Revolutie een tiende deel van de stad viel, en in die geschiedenis werd de natie Frankrijk, een natie die bestond uit twee profetische horens en werd voorgesteld als Sodom en Egypte, omvergeworpen. De twee horens van Frankrijk zijn een voorafschaduw van de twee horens van de Verenigde Staten.

Frankrijk was profetisch een van de tien koninkrijken die het heidense Rome in Daniël zeven vertegenwoordigen, en daarom viel een tiende deel van het koninkrijk (de stad). In feite was Frankrijk, van die tien horens van Daniël zeven die het pausdom uiteindelijk in 538 op de troon van de aarde plaatsten, het voornaamste koninkrijk dat het pausdom vestigde. Als een van de tien machten van Daniël zeven verbeeldt Frankrijk de rol van het tweehoornige beest uit de aarde van Openbaring dertien. De Verenigde Staten volbrengen aan het einde voor het pausdom hetzelfde werk als Frankrijk in het begin deed. De Verenigde Staten zijn de voornaamste macht van tien koningen die de Verenigde Naties vertegenwoordigen, en zij vallen bij de aardbeving van de zondagswet. Wij zullen deze verzen in het volgende artikel uitvoeriger behandelen.

Een van de voornaamste kwesties van dit artikel is dat het een boodschap is die Gods volk op de been brengt, want de Trooster die hen op de been brengt, stelt de olie voor, die niet alleen de Heilige Geest voorstelt, maar ook de boodschappen die God tot Zijn volk zendt. De boodschap van Openbaring elf die Mozes en Elia op de been brengt, wordt eveneens voorgesteld door de belofte die aan Jeremia werd gegeven.

Daarom, zo zegt de HEERE: Indien gij wederkeert, dan zal Ik u terugbrengen, en gij zult voor Mijn aangezicht staan; en indien gij het kostelijke afscheidt van het onwaardige, zult gij zijn als Mijn mond; laten zij tot u terugkeren, maar gij, keer niet tot hen terug. En Ik zal u voor dit volk maken tot een versterkte koperen muur; en zij zullen tegen u strijden, maar zij zullen u niet overweldigen; want Ik ben met u om u te behouden en u te verlossen, spreekt de HEERE. En Ik zal u verlossen uit de hand van de goddelozen, en Ik zal u vrijkopen uit de hand van de geweldigen. Jeremia 15:19–21.

Jesaja had dezelfde oproep gedaan toen hij zei: „Want zo zegt de Heere HEERE, de Heilige Israëls: door wederkeer en rust zoudt gij behouden worden.” Jesaja voegde eraan toe dat de „wederkeer” in

verband stond met de vertoef tijd van de gelijkenis, want hij schreef: „En daarom zal de Heere wachten, opdat Hij u genadig zij, en daarom zal Hij verheven worden, opdat Hij Zich over u ontferme; want de Heere is een God des oordeels; welgelukzalig zijn allen die Hem verwachten.”

Het voorrecht om Gods „mond” te zijn, zoals Jeremia zich kenmerkte, is het voorrecht om voor God te spreken in de tijd waarin de Verenigde Staten „spreken als een draak”. De woorden die dan door Gods volk gesproken zullen worden, zijn de waarschuwing tegen het merkteken van het pauselijke beest. Om deel te hebben aan die heerlijke beweging, is het vereist dat wij terugkeren.

Indien gij wilt wederkeren, o Israël, spreekt de HEERE, keer weder tot Mij; en indien gij uw gruwelen van voor Mijn aangezicht zult wegdoen, dan zult gij niet omzwerven. En gij zult zweren: Zo waar de HEERE leeft, in waarheid, in recht en in gerechtigheid; en de volken zullen zich in Hem zegenen, en in Hem zullen zij zich beroemen. Want zo zegt de HEERE tot de mannen van Juda en van Jeruzalem: Ontgint u een braakliggend veld, en zaait niet onder de doornen. Besnijdt u voor de HEERE, en doet weg de voorhuid van uw hart, gij mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem; opdat Mijn grimmigheid niet uitbreke als een vuur en brande, zodat niemand het blussen kan, vanwege de boosheid van uw handelingen. Verkondigt in Juda en laat het horen in Jeruzalem; en zegt: Blaast de bazuin in het land; roept luide, verzamelt u, en zegt: Verzamelt u, en laat ons gaan naar de versterkte steden. Richt het banier op tegen Sion; vlucht, blijft niet staan; want Ik zal onheil uit het noorden doen komen, en een grote verwoesting. De leeuw is opgekomen uit zijn struikgewas, en de verderver der heidenvolken is op weg; hij is uitgegaan van zijn plaats om uw land te maken tot een woestenij; en uw steden zullen verwoest worden, zonder inwoner. Jeremia 4:1–7.

Maar de Geest des HEEREN kwam over Gideon, en hij blies op de bazuin; en Abiëzer werd achter hem bijeenverzameld. En hij zond boden uit door geheel Manasse; ook dat werd achter hem bijeenverzameld; en hij zond boden naar Aser, en naar Zebulon, en naar Naftali; en zij trokken op om hen tegemoet te gaan. Richteren 6:34, 35.